

Αθήνα, 17 Ιουλίου 2006
Αρ. Πρωτ. 4409/06.2.1
(σχετ. και υπ` αριθμ. πρωτ.
6343/2006 αναφορά)
Πληροφορίες: 210 – 7289771
210 - 7289640

Προς:

- Αξιότιμο κύριο Αθανάσιο Νάκο
Υφυπουργό ΕΣ.Δ.Δ.Α.
- Αξιότιμο κύριο Ιωάννη Παπαθανασίου
Υφυπουργό Ανάπτυξης
- ΥΠ.ΕΣ.Δ.Δ.Α. - Διεύθυνση Αλλοδαπών & Μετανάστευσης
- Υπουργείο Ανάπτυξης - Διεύθυνση Εμπορικών Οργανώσεων
- Υπουργείο Ανάπτυξης - Διεύθυνση Τιμών Τροφίμων και Ποτών

ΘΕΜΑ: Άδειες υπαίθριου στάσιμου εμπορίου σε αλλοδαπούς

Στο Συνήγορο του Πολίτη περιήλθαν οι υπ` αριθμ. πρωτ. 4409/2006 και 6343/2006 αναφορές σημαντικού αριθμού αλλοδαπών, κατόχων παλαιών αδειών υπαίθριου στάσιμου εμπορίου, σχετικά με την απόρριψη των αιτημάτων τους περί μετατροπής των εν λόγω αδειών σε άδειες επαγγελματία πωλητή λαϊκών αγορών δυνάμει της Κ1-188/06 απόφασης του αρμόδιου Υφυπουργού Ανάπτυξης. Με τις αναφορές αυτές οι ενδιαφερόμενοι υποστηρίζουν, κατ' αρχάς, ότι υφίστανται δυσμενή μεταχείριση κατά παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης. Και τούτο, επικαλούμενοι το γεγονός ότι, όπως προκύπτει και από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν στην Αρχή, οι απορρίψεις των αιτημάτων τους από την αρμόδια αρχή της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης (Πενταμελής Επιτροπή της Κ1-188/06 Υπ. Απόφασης) είχαν ως αιτιολογία το «*διαβατήριό*» τους, το γεγονός δηλαδή ότι δεν διαθέτουν ελληνική ιθαγένεια. Περαιτέρω, όμως, ισχυρίζονται ότι λόγω της κατάστασης, που έχει δημιουργηθεί εξαιτίας της επίμαχης ρύθμισης, έχουν απωλέσει τις άδειες υπαίθριου στάσιμου εμπορίου με συνέπεια να αδυνατούν να καλύψουν με νόμιμο τρόπο τις άμεσες βιοτικές ανάγκες των ίδιων και των οικογενειών τους, αλλά και να κινδυνεύουν να εκπέσουν της νομιμότητας ακόμη

και όσον αφορά το καθεστώς διαμονής τους στην Ελλάδα. Κατόπιν διερεύνησης των εν λόγω αναφορών, ο Συνήγορος του Πολίτη διαπιστώνει τα ακόλουθα:

A) Ιστορικό προβλήματος

Οι ενδιαφερόμενοι αλλοδαποί είναι κάτοχοι αδειών υπαίθριου στάσιμου εμπορίου, οι οποίες είχαν εκδοθεί κατά το παρελθόν από τις αρμόδιες υπηρεσίες Δήμων και Κοινοτήτων. Η ισχύς των αδειών αυτών, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 5 παρ.1 του Ν.3190/2003 και του άρθρου 29 παρ.1 εδ. β΄ του Ν.3377/2005, παρατάθηκε αυτοδικαίως μέχρι την 31.3.2006.

Σημειώνεται δε ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του εδαφίου γ΄ της παρ.1 του άρθρου 29 του Ν.3377/2005, «[...] Σε όσους κατέχουν άδεια άσκησης υπαίθριου στάσιμου εμπορίου που έχει εκδοθεί μέχρι την 30.6.2005 και ασκούσαν αποδεδειγμένα, κατά κύριο επάγγελμα, τη σχετική δραστηριότητα στις λαϊκές αγορές, μπορεί να χορηγηθεί άδεια επαγγελματία πωλητή λαϊκών αγορών. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη χορήγηση των ανωτέρω αδειών».

Περαιτέρω, σε συνέχεια της ανωτέρω εξουσιοδότησης, εκδόθηκε η Κ1-188/06 απόφαση του αρμόδιου Υφυπουργού Ανάπτυξης. Στο άρθρο 1 παρ.1 της εν λόγω Υ.Α. αναφέρεται δε ότι «Δικαίωμα απόκτησης άδειας επαγγελματία πωλητή λαϊκών αγορών έχουν τα φυσικά πρόσωπα, μόνιμοι κάτοικοι Ελλάδος, οι οποίοι έχουν υπηκοότητα κράτους μέλους της Ε.Ε., οι ομογενείς Βορειοηπειρώτες και ομογενείς παλιννοστούντες, που προέρχονται από την πρώην Ε.Σ.Σ.Δ. και τον Πόντο, ηλικίας από 20 μέχρι 65 ετών, οι οποίοι κατείχαν κατά την 30.6.2005 άδεια άσκησης υπαίθριου στάσιμου εμπορίου, από Δήμους ή Κοινότητες στις παρυφές των λαϊκών αγορών [...]».

Βάσει της ρύθμισης του εδαφίου γ΄ του άρθρου 29 παρ.1 του Ν.3377/2005 και της σχετικής Υ.Α., και πριν την ως άνω λήξη ισχύος των αδειών τους για υπαίθριο στάσιμο εμπόριο στις 31.3.2006, οι ενδιαφερόμενοι αλλοδαποί υπέβαλαν αιτήσεις προς την αρμόδια αρχή της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης για απόκτηση άδειας επαγγελματία πωλητή λαϊκών αγορών. Οι εν λόγω αιτήσεις, ωστόσο, απορρίφθηκαν με την αιτιολογία ότι δεν πληρούσαν την προϋπόθεση περί ιθαγένειας, που θέτει η υπ' αριθμ. Κ1-188/06 απόφαση του αρμόδιου Υφυπουργού Ανάπτυξης.

Ενόψει των ανωτέρω, ανέκυψαν δύο κύρια ερωτήματα: α) εάν η εφαρμογή της επίμαχης ρύθμισης, και άρα η απόρριψη των αιτημάτων των ενδιαφερόμενων αλλοδαπών λόγω της ιθαγένειάς τους, θέτει ζήτημα παραβίασης της αρχής της ίσης μεταχείρισης, όπως αυτή κατοχυρώνεται στο πλαίσιο της έννομης τάξης, και β) εάν η εφαρμογή της επίμαχης ρύθμισης επιδρά εμμέσως αρνητικά στο καθεστώς νόμιμης διαμονής και εργασίας των ενδιαφερόμενων αλλοδαπών στην Ελλάδα.

B) Ως προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης

Ο Ν.3304/2005 ενσωματώνει στο εθνικό δίκαιο τις οδηγίες 2000/43/ΕΚ του Συμβουλίου της 29/06/2000 και 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου της 27/11/2000 περί ίσης μεταχείρισης. Σύμφωνα δε, με το άρθρο 19 παρ.1 του Ν.3304/2005, ο Συνήγορος του Πολίτη έχει οριστεί ως φορέας προώθησης της αρχής της ίσης μεταχείρισης στις περιπτώσεις που αυτή παραβιάζεται από δημόσιες υπηρεσίες.

Στο πλαίσιο αυτό η Αρχή επισημαίνει κατ' αρχάς ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ.2 του Ν.3304/2005, οι διατάξεις του νόμου αυτού «[...] δεν εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που προβλέπεται διαφορετική μεταχείριση λόγω ιθαγένειας και δεν θίγουν

τις διατάξεις που ρυθμίζουν την είσοδο και την παραμονή υπηκόων τρίτων χωρών ή ατόμων άνευ υπηκοότητας στην επικράτεια, ούτε τη μεταχείριση που συνδέεται με τη νομική κατάστασή τους ως ιθαγενών τρίτων χωρών ή ατόμων άνευ ιθαγένειας». Η ρύθμιση δε, αυτή επαναλαμβάνει στην ουσία την αντίστοιχου περιεχομένου διάταξη του άρθρου 3 παρ.2 της οδηγίας 2000/43/ΕΚ σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής. Σημειώνεται, εξάλλου, ότι στο σημείο 13 του προοιμίου της οδηγίας αυτής αναφέρεται ότι «...Η απαγόρευση των διακρίσεων πρέπει να εφαρμόζεται και σε υπηκόους τρίτων χωρών, αλλά δεν καλύπτει τη διαφορετική μεταχείριση λόγω ιθαγένειας και δεν θίγει τις διατάξεις που ρυθμίζουν την είσοδο και την παραμονή υπηκόων τρίτων χωρών και την πρόσβασή τους στην απασχόληση και την επαγγελματική δραστηριότητα».

Περαιτέρω, ο Συνήγορος του Πολίτη, στο πλαίσιο των γενικότερων αρμοδιοτήτων του, όπως αυτές ορίζονται και οριοθετούνται στο Ν.3094/2003, σημειώνει ότι το ελληνικό Σύνταγμα αναγνωρίζει στον καθένα το δικαίωμα στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του και στη συμμετοχή στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας (άρθρο 5 παρ.1 και 2). Κατά την πάγια θέση του Συμβουλίου της Επικρατείας, στην έννοια του δικαιώματος αυτού περιλαμβάνεται και η επαγγελματική ελευθερία, δηλαδή η ελευθερία επιλογής, πρόσβασης και άσκησης επαγγέλματος. Ωστόσο, η Αρχή επισημαίνει ότι, επίσης κατά πάγια θέση του Συμβουλίου της Επικρατείας, στην ελευθερία αυτή ο κοινός νομοθέτης μπορεί, στο πλαίσιο πάντα των συνταγματικών ορίων και επιταγών, να επιβάλλει περιορισμούς με τη μορφή όρων και προϋποθέσεων (βλ. λ.χ. Ολομ. ΣτΕ 413/1993, Ολομ. ΣτΕ 3665/2005, ΣτΕ 1032/1999).

Ειδικότερα δε, όσον αφορά τους αλλοδαπούς, έχει κριθεί από τα ελληνικά δικαστήρια ότι η οικονομική ή επαγγελματική τους δραστηριότητα δεν προστατεύεται κατ' απόλυτο τρόπο (βλ. λ.χ. ΣτΕ 204/2005). Άλλωστε, το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα στην εργασία μπορεί μεν να μην περιορίζεται στους ημεδαπούς και να αφορά και τους αλλοδαπούς που διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα, ωστόσο η υποχρέωση του κράτους να λαμβάνει μέτρα για την προώθηση της απασχόλησης καθιερώνεται στο Σύνταγμα κατ' αρχήν υπέρ των Ελλήνων πολιτών (άρθρο 22 παρ.1).

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι τόσο στο πλαίσιο του κοινοτικού δικαίου, όσο και στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου, η διαφορετική μεταχείριση με κριτήριο την ιθαγένεια όσον αφορά την επιλογή, την πρόσβαση και την άσκηση μιας ορισμένης επαγγελματικής δραστηριότητας δεν είναι κατ' αρχήν ανεπίτρεπτη.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπως ήδη αναφέρεται, οι απορρίψεις των αιτημάτων των ενδιαφερόμενων αλλοδαπών βασίζονται στη ρητή σχετική ρύθμιση της επίμαχης υπ' αριθμ. η Κ1-188/06 Υ.Α και έχουν ως αιτιολογία το γεγονός ότι δεν διαθέτουν ελληνική ιθαγένεια.

Επισημαίνεται δε, ότι η συγκεκριμένη επιλογή της κανονιστικώς δρώσας Διοίκησης εντάσσεται στο πλαίσιο της συνολικότερης νομοθετικής ρύθμισης που αφορά την πρόσβαση και την άσκηση του επαγγέλματος του επαγγελματία πωλητή λαϊκών αγορών. Μια ρύθμιση που, σε αντίθεση με ό,τι ισχύει για τις άδειες υπαίθριου εμπορίου, επιφυλάσσει το σχετικό δικαίωμα στους έχοντες την ελληνική ιθαγένεια ή την ιθαγένεια κράτους μέλους της Ε.Ε., καθώς και σε ομογενείς από την Αλβανία και την πρώην Ε.Σ.Σ.Δ.. Απηχεί δε, τις διαχρονικές αντιλήψεις του Έλληνα νομοθέτη για το ζήτημα της πρόσβασης των ενδιαφερόμενων στο επάγγελμα του πωλητή λαϊκών αγορών και αντιστοιχεί στις προτεραιότητες που αναδεικνύονται από τις δεσμεύσεις της χώρας σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την ανάγκη φιλελευθεροποίησης

της πρόσβασης στην αγορά εργασίας, όσον αφορά τους Ευρωπαίους πολίτες, και από την συνταγματικής περιωπής ανάγκη ειδικής μέριμνας για τους ομογενείς.

Σημειώνεται χαρακτηριστικά ότι, σύμφωνα με την ισχύουσα σήμερα ρύθμιση του άρθρου 1 του Π.Δ. 51/2006, «*Άδειες πωλητών λαϊκών αγορών δικαιούνται φυσικά πρόσωπα, μόνιμοι κάτοικοι Ελλάδας, που είναι επαγγελματίες πωλητές λαϊκών αγορών ή παραγωγοί πωλητές λαϊκών αγορών και έχουν την ελληνική ιθαγένεια ή την ιθαγένεια άλλου Κράτους μέλους της Ε.Ε. ή είναι ομογενείς βορειοηπειρώτες ή ομογενείς παλιννοστούντες από την Ε.Σ.Σ.Δ. ή την περιοχή του Πόντου*».

Αξίζει δε, να αναφερθεί ότι η ρύθμιση αυτή, τουλάχιστον ως προς τους έχοντες την ελληνική ιθαγένεια, δεν συναντάται το πρώτον στην επίμαχη Υ.Α. ή στο Π.Δ. 51/2006, αλλά έχει χαρακτήρα πάγιο και διαχρονικό. Προς την ίδια κατεύθυνση κινούνταν τόσο η ρύθμιση του Π.Δ. 58/2005, που ίσχυε κατά την περίοδο έκδοσης της Υ.Α.¹, όσο και οι προγενέστερες σχετικές με το ζήτημα ρυθμίσεις (βλ. λ.χ. Υ.Α. του Υπουργού Ανάπτυξης με αριθμ. Α2-2502/01).

Ενόψει των ανωτέρω, ο Συνήγορος του Πολίτη, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του ως φορέα για την προώθηση της αρχής της ίσης μεταχείρισης δυνάμει του Ν.3304/2005, αλλά και στο πλαίσιο των γενικότερων αρμοδιοτήτων του δυνάμει του Ν.3094/2003, κρίνει ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν υφίσταται ανεπίτρεπτη παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης είτε εκ μέρους της διοίκησης είτε εκ μέρους του νομοθέτη, η οποία θα δικαιολογούσε την παρέμβαση του για την άρση της.

Επισημαίνει, τέλος, ότι η κρίση για τη σκοπιμότητα μιας ρύθμισης που θέτει ως κριτήριο πρόσβασης και άσκησης μιας ορισμένης επαγγελματικής δραστηριότητας την ιθαγένεια ανάγεται στην πολιτική λειτουργία, ανήκει στο νομοθέτη και συνεπώς εκφεύγει, κατ' αρχήν, των ελεγκτικών αρμοδιοτήτων της Αρχής.

Ενδεχομένως, διαφορετικά θα ετίθετο το ζήτημα στην περίπτωση που οι αιτούντες είχαν αποκτήσει το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος, δυνάμει της σχετικής κοινοτικής οδηγίας και των οικείων διατάξεων του Ν.3386/2005 (άρθρα 67-69). Και τούτο διότι το εν λόγω καθεστώς διαμονής παρέχει σειρά δικαιωμάτων στους ενδιαφερόμενους στο πεδίο της απασχόλησης, υπό το πρίσμα των οποίων θα εξεταζόταν το σύννομο του αποκλεισμού τους λόγω ιθαγένειας από την πρόσβαση στο επάγγελμα του πωλητή λαϊκών αγορών

Γ) Ως προς τα προβλήματα εφαρμογής της επίμαχης ρύθμισης

Το γεγονός, όμως, ότι στην υπόθεση που ετέθη ενώπιον του Συνηγόρου του Πολίτη δεν υφίσταται, κατά την άποψη της Αρχής, περίπτωση ανεπίτρεπτης παραβίασης της αρχής της ίσης μεταχείρισης δεν σημαίνει ότι η ρύθμιση του άρθρου 29 του Ν.3377/2005 και η έκδοση και εφαρμογή της επίμαχης Υ.Α. δεν είχε σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία σημαντικών προβλημάτων για τους ενδιαφερόμενους αλλοδαπούς, ιδίως όσον αφορά το καθεστώς της νόμιμης διαμονής και εργασίας τους στη χώρα.

Όπως προέκυψε από τη διερεύνηση των αναφορών, η ρύθμιση του άρθρου 29 του Ν.3377/2005, και βέβαια η έκδοση και εφαρμογή της επίμαχης Υ.Α., έχει ως παρεπόμενη συνέπεια οι ενδιαφερόμενοι αλλοδαποί όχι μόνο να μην μπορούν να μετατρέψουν την άδεια υπαίθριου στάσιμου εμπορίου σε άδεια επαγγελματία πωλητή

¹ Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Π.Δ. 58/2005 «*1. Άδειες πωλητών λαϊκών αγορών δικαιούνται φυσικά πρόσωπα, μόνιμοι κάτοικοι Ελλάδας, οι οποίοι έχουν υπηκοότητα κράτους μέλους της Ε.Ε [...]2. [...] Οι άνδρες πρέπει να έχουν εκπληρώσει τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις ή να έχουν νόμιμα απαλλαγεί*».

λαϊκής αγοράς, αλλά επιπλέον, τουλάχιστον η συντριπτική πλειοψηφία τους, να αδυνατούν εν τοις πράγμασι να ανανεώσουν ακόμη και την παλαιά τους άδεια υπαίθριου στάσιμου εμπορίου. Πιο συγκεκριμένα:

Όπως ήδη αναφέρεται, στο εδ. β' της παρ.1 του άρθρου 29 του Ν.3377/2005 ρητά προβλέπεται ότι «...*Η ισχύς των αδειών υπαίθριου, πλανόδιου ή στάσιμου εμπορίου, που λήγουν αυτοδικαίως, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο της παρ.1 του άρθρου 5 του ν.3190/2003 (ΦΕΚ 249 Α')* και στο π.δ. 12/2005 (ΦΕΚ 10 Α') που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του νόμου αυτού, παρατείνεται αυτοδικαίως μέχρι την 31.3.2006».

Ταυτόχρονα, για τις περιπτώσεις απόρριψης των αιτημάτων χορήγησης άδειας επαγγελματία πωλητή λαϊκής αγοράς ο νομοθέτης προνόησε στο άρθρο 3 παρ.3 της Κ1-188/06 ώστε «*Όσοι [αιτηθέντες τη μετατροπή των αδειών υπαίθριου στάσιμου εμπορίου] δεν περιληφθούν στον οριστικό πίνακα της πενταμελούς επιτροπής του άρθρου 4 της παρούσας και δεν ενταχθούν στις λαϊκές αγορές, μπορούν να υποβάλλουν αίτηση εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών, από την ημερομηνία ανάρτησης του πίνακα, στο Δήμο ή στην Κοινότητα, που τους είχε χορηγήσει άδεια υπαίθριου στάσιμου εμπορίου στις παρυφές λαϊκής αγοράς, προκειμένου να τους χορηγηθεί νέα νόμιμη άδεια υπαίθριου στάσιμου εμπορίου. Οι Δήμοι και οι Κοινότητες εντός εξήντα (60) ημερών, μετά το πέρας της προθεσμίας υποβολής των ανωτέρω αιτήσεων, δύναται να χορηγήσουν άδειες υπαίθριου στάσιμου εμπορίου στους αιτούντες, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του νόμου 3377/2005».*

Ωστόσο, η ως άνω διάταξη, όπως προέκυψε από τη δειγματοληπτική έρευνα που διεξήγαγε η Αρχή σε ορισμένους Δήμους της Αττικής, στην πράξη, και για διάφορους λόγους, δεν έχει εφαρμοστεί. Οι περισσότεροι Δήμοι είτε δεν παραλαμβάνουν τις αιτήσεις των ενδιαφερόμενων απορριφθέντων αλλοδαπών είτε δεν εκδίδουν αποφάσεις επί των αιτήσεων αυτών.

Ως εκ τούτου, από τις 31.3.2006 και μέχρι σήμερα, οι ενδιαφερόμενοι έχουν πάψει να έχουν ισχυρές άδειες υπαίθριου στάσιμου εμπορίου. Το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι ενδιαφερόμενοι αφενός να αδυνατούν να καλύψουν με νόμιμο τρόπο τις άμεσες βιοτικές ανάγκες τις δικές τους και των οικογενειών τους, αφετέρου να αντιμετωπίζουν εξ αυτού του λόγου πρόβλημα ακόμη και ως προς τη νομιμότητα της ίδιας της διαμονής τους στην Ελλάδα, δεδομένου ότι η νόμιμη διαμονή των εν λόγω αλλοδαπών στη χώρα βασίζεται στη νόμιμη οικονομική τους δραστηριότητα. Όταν, μάλιστα, οι περισσότεροι από αυτούς και τις οικογένειές τους ζουν και εργάζονται νόμιμα στην Ελλάδα επί μακρό χρονικό διάστημα, γεγονός το οποίο έχει δημιουργήσει την εύλογη και έννομη προσδοκία διασφάλισης εκ μέρους της πολιτείας της δυνατότητας ομαλής και χωρίς αιφνιδιασμούς συνέχισης της νόμιμης αυτής διαμονής και εργασίας στη χώρα. Άλλωστε, η ολοκληρωτική ακύρωση αυτής της προσδοκίας και η εκ των πραγμάτων περιέλευση της εν λόγω κατηγορίας αλλοδαπών σε σαφώς δυσμενέστερη θέση σε σχέση με το προηγούμενο καθεστώς διαμονής και εργασίας τους θα μπορούσε ενδεχομένως να θεωρηθεί, ενόψει της βαρύτητας των εννόμων συνεπειών και ιδίως της απώλειας της νόμιμης διαμονής, ότι προσλαμβάνει χαρακτήρα μη επιτρεπόμενης έμμεσης διάκρισης σε βάρος τους.

Δ) Προτάσεις

Κατόπιν αυτών, ο Συνήγορος του Πολίτη, με δεδομένο ότι στην πρόθεση του νομοθέτη δεν ήταν προφανώς η έκπτωση από τη νομιμότητα της διαμονής και εργασίας των νόμιμων αλλοδαπών μικροπωλητών, θεωρεί ότι η αρχή της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν να ληφθεί μέριμνα για τους αλλοδαπούς κατόχους παλαιών

αδειών υπαίθριου στάσιμου εμπορίου που λόγω της ιθαγένειάς τους δεν κατέστη δυνατό να αποκτήσουν άδειες επαγγελματία πωλητή λαϊκών αγορών. Ειδικότερα, κατά την άποψη του Συνηγόρου του Πολίτη, κρίσιμης σημασίας είναι να δοθεί το περιθώριο στους ενδιαφερόμενους αλλοδαπούς, πρακτικά και χρονικά, να διασφαλίσουν τη δυνατότητα συνέχισης της νομιμότητας της διαμονής τους στην Ελλάδα. Στο πλαίσιο αυτό προτείνεται: α) σε πρώτη φάση, και κατά τρόπο μεταβατικό, η παράταση της ισχύος των παλαιών αδειών υπαίθριου στάσιμου εμπορίου που είχαν χορηγηθεί σε αλλοδαπούς έως ότου λειτουργήσει η διαδικασία εξέτασης των αιτημάτων ανανέωσής τους από τους Δήμους και τις Κοινότητες σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.3377/2005, β) στις περιπτώσεις απόρριψης των αιτήσεων ανανέωσης των αδειών υπαίθριου στάσιμου εμπορίου των αλλοδαπών από τους Δήμους και τις Κοινότητες, να δίνεται στους ενδιαφερόμενους αλλοδαπούς η δυνατότητα να αιτηθούν την έκδοση άδειας διαμονής για έναν από τους λόγους που προβλέπονται στις διατάξεις του Ν.3386/2005 εντός ευλόγου χρόνου.

Ο Συνήγορος του Πολίτη είναι στη διάθεσή σας για κάθε διευκρίνιση. Ευχαριστώ εκ των προτέρων για τη συνεργασία.

Με τιμή

Ανδρέας Τάκης

Καλλιόπη Σπανού

Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη

Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη

Για το χειρισμό των αναφορών και τη σύνταξη του εγγράφου συνεργάστηκαν οι: Ελένη Αναστασίου, Κωνσταντίνος Δαραμάρας, Ισαβέλλα Μονιούδη, Χάρης Σιμόπουλος, Γρηγόρης Τσιούκας